

روزه داری، بهداشت روان و الگوی خواب و بیداری

محسن خوش‌نیت‌نیکو^۱، ژاله شادمان^{۲*}، باقر لاریجانی^۱

^۱ گروه غدد و متابولیسم، پژوهشکده علوم غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ گروه تغذیه، پژوهشکده علوم غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه: تغییرات شیوه زندگی در ماه رمضان ممکن است رفتارهای مرتبط با خواب مانند مدت زمان خواب شبانه‌روزی، زمان خوابیدن و بیدار شدن و امواج مغزی را تحت تأثیر قرار دهد. همچنین، معنویت و دین داری تأثیر شگرف و معجزه‌آسایی بر سلامت روان انسان‌ها دارد و یکی از راه‌کارهای مفید مقابله با استرس، داشتن دین درونی و اعتقاد به خدا است. در این مقاله مروری، نتایج تمام مطالعات مرتبط با اثرات احتمالی روزه‌داری ماه رمضان بر جنبه‌های مختلف الگوی خواب و سلامتی روان گردآوری و در مورد نتایج آنها بحث شده است.

مواد و روش‌ها: مطالب مورد نظر از اینترنت از طریق واژه‌های رمضان، روزه داری اسلامی، روزه داری ماه رمضان، گرسنگی به همراه واژه‌های خواب، کرونوتایپ، فاصله زمانی به خواب رفتن، خواب عمیق، امواج مغزی، سلامتی روانی، رفتار، افسردگی، عملکرد سایکوموتور، اختلال دوقطبی، مانیا، استرس، اضطراب و تصادف در پایگاه PubMed، SID (Scientific Information Database) و برخی مقالات منطقه‌ای جستجو و ۱۰۳ مقاله مرتبط از سال ۱۹۷۲ تا ۲۰۱۰ جمع‌آوری شد.

یافته‌ها: نتایج مطالعات اثر روزه‌داری ماه رمضان بر الگوی خواب افراد یکسان نیست و این تفاوت می‌تواند ناشی از تفاوت‌های فرهنگی و شیوه زندگی در کشورهای مختلف باشد. در مجموع، روزه‌داری ماه رمضان منجر به تأخیر در چرخه خواب و بیداری، کاهش خواب عمیق و کاهش هوشیاری در طول روز می‌شود.

نتیجه‌گیری: عوامل گوناگونی از جمله الگوی رژیم غذایی، تغییرات هورمونی و استرس می‌توانند کمیت و کیفیت خواب را در ماه رمضان تغییر دهند. همچنین، بر اساس اطلاعات موجود می‌توان گفت روزه‌داری با بهبود سلامت روانی افراد نیز ارتباط دارد.

واژگان کلیدی: روزه‌داری، خواب، روان، خلق

دریافت مقاله: ۸۹/۱۱/۱۴ - پذیرش مقاله: ۹۰/۲/۱۱

* تهران، دانشگاه علوم پزشکی، پژوهشکده علوم غدد و متابولیسم

E-mail: zhaleh_shadman@yahoo.com

مقدمه

محاسبه میانگین هر یک از متغیرها استفاده شده است (۱). در سایر مطالعات از روش مبتنی بر حافظه فرد در گزارش روز قبل استفاده شده است (۶ و ۷). همچنین، بسیاری از این مطالعات بر روی دانشجویان انجام شده‌اند (۷ و ۸) که مستعد استرس فیزیکی و روانی هستند (۹). بنابراین، نتایج این مطالعات را نمی‌توان به سایر افراد تعمیم داد. چرا که فاکتورهای به‌جز روزه‌داری ممکن است در تعدیل رفتارهای فردی در ماه رمضان نقش مهمی داشته باشند (۱).

بسیاری از تحقیقات اثر مثبت دین را در بهداشت روانی نشان داده‌اند (۱۰ و ۱۳). معنویت و دینداری تأثیر شگرف و معجزه‌آسایی بر سلامت روان انسان دارد. حتی در این که افراد به‌خاطر عوامل درونی یا بیرونی، مذهبی باشند، تفاوت‌های آشکاری در سلامت روان آن‌ها دیده شده است. برخی مطالعات نشان داده‌اند که دین درونی ارتباط مثبتی با بهداشت روانی دارد ولی ارتباط دین بیرونی با بهداشت روانی منفی است. معنویت یا دین درونی یک کیفیت روانی است که در انسان ایجاد انگیزه می‌کند و احساساتی مثل درک عظمت الهی و احترام به جهان خلقت و خالق هستی را در شخص به‌وجود می‌آورد. برعکس، دین بیرونی یا تظاهر به دینداری با اضطراب، روان‌پریشی، افسردگی و خودشیفتگی ناسازگارانه ارتباط دارد (۱۴ و ۱۹).

یکی از راهکارهای مفید مقابله با استرس، داشتن دین درونی و اعتقاد به خدا است که یک روش رفتاری-شناختی در جهت غلبه بر موقعیت‌های پرفشار، ناراحتی‌های فیزیکی و روانی و راهی برای تسهیل کنترل فشارهای داخلی و خارجی می‌باشد (۲۰). با توجه به ارزش دینی و اثرات روزه‌داری در تقویت

الگوهای شبانه‌روزی و کرونوتایپ^۱ در ماه رمضان با تأخیر همراه هستند (۱ و ۲). کرونوتایپ نشان می‌دهد که در چه ساعتی از روز، عملکرد فیزیکی (سطح هورمون‌ها، درجه حرارت بدن، قوه‌شناختی ذهن، خوردن و خوابیدن) فعال است، تغییر می‌کند و یا به سطح مشخصی می‌رسد. تغییرات طبیعی کرونوتایپ شامل دو ساعت تأخیر تا دو ساعت تقدم در چرخه خواب و بیداری است (۳). تغییرات خارج از این محدوده منجر به اشکال در انجام طبیعی کار، فعالیت‌های مدرسه و فعالیت‌های اجتماعی می‌شود (۴ و ۵).

نتایج مطالعات اثرات روزه‌داری بر الگوی خواب ناهماهنگ است. تفاوت در نتیجه مطالعات می‌تواند ناشی از تفاوت‌های فرهنگی و شیوه زندگی در کشورهای مختلف باشد. زمان شروع کار و مدارس در ماه رمضان در برخی کشورهای اسلامی با تأخیر همراه است. به‌عنوان مثال، ساعات کاری به‌جای ساعات ۷-۸ صبح به‌ساعات ۹-۱۰ تغییر می‌یابد. این تغییر می‌تواند الگوی خواب را تحت تأثیر قرار دهد. درحالی که در برخی دیگر از کشورها تغییر ساعات کاری رخ نمی‌دهد.

تغییرات رفتاری خواب در ماه رمضان در گروه غیرروزه‌دار نیز نشان می‌دهد که تغییرات شیوه زندگی همراه با روزه‌داری ماه رمضان، اثر قابل توجهی بر الگوی خواب دارد (۱). در مطالعات انجام شده، روش‌های مختلفی برای ارزیابی زمان خواب و بیداری، مدت زمان خواب شبانه و خواب نیم‌روز استفاده شده است (۱، ۲، ۶ و ۷).

در برخی از این مطالعات از یادداشت خواب^۲ و

¹ Chronotype

² Sleep Diary

یافته‌ها

مدت زمان خواب شبانه‌روزی و فاصله زمانی به خواب رفتن (Sleep Latency)

نتایج مطالعات اثر روزه‌داری ماه رمضان بر الگوی خواب در جدول ۱ آمده است. اکثر مطالعات تأخیر در چرخه خواب و بیداری، کاهش مدت زمان خواب شبانه و افزایش مدت زمان خواب روزانه را نشان داده‌اند. بیش از ۶۰ درصد افراد روزه‌دار علت دیر خوابیدن را روابط خانوادگی و دوستانه و تماشای تلویزیون می‌دانند (۱ و ۸). همچنین، در ماه رمضان اغلب فاصله زمانی به خواب رفتن نیز افزایش داشته است. با این حال، در مجموع ممکن است کل مدت زمان خواب شبانه‌روزی تغییری نکند.

کیفیت خواب و امواج مغزی

کیفیت خواب ممکن است در ماه رمضان تغییر یابد. در ایام به‌غیر از ماه رمضان، خواب شبانه مداوم است در حالی‌که در ماه رمضان متناوب می‌باشد. به این صورت که افراد قبل از طلوع آفتاب برمی‌خیزند و سحری می‌خورند و دوباره می‌خوابند. این نوع اختلال در خواب ممکن است منجر به رخوت و تغییر عملکرد شناختی شده و در نهایت عملکرد افراد روزه‌دار را تحت تأثیر قرار دهد.

فعالیت امواج دلتا یا آهسته در خواب NREM شاخص کلاسیک خواب عمیق است. برعکس فعالیت بالای امواج آلفا در بیداری و خواب REM نشان‌دهنده سطح بالای هوشیاری است (۳۴). در ماه رمضان اغلب مدت زمان خواب عمیق کاهش و زمان خواب سبک افزایش می‌یابد (جدول ۱).

دین درونی، این ماه می‌تواند فرصتی برای بهبود سلامت روانی روزه‌داران واقعی باشد. با این حال، روزه‌داری تلفیقی از معنویت، گرسنگی، تغییر سیکل زندگی و غذا خوردن است که هر یک می‌توانند اثراتی بر سلامتی روان و نیز چرخه خواب و بیداری داشته باشند. از سویی دیگر، معنویت تعریفی کیفی است و بررسی درجه معنویت هر فرد تقریباً امکان‌پذیر نمی‌باشد.

با توجه به تغییرات چندین متغیر در ماه رمضان، برآورد نقش روزه‌داری بر کیفیت سلامت روانی و نیز چرخه خواب و بیداری به واسطه اثرات جداگانه متغیرهای مربوطه قابل اعتماد نخواهد بود. بنابراین، علاوه بر آگاهی از نقش هر یک از تغییرات ذکر شده، گردآوری نتایج مطالعات انجام شده در ارتباط با تغییرات الگوی خواب و نیز سطح سلامتی روانی در ماه رمضان و مقایسه آن‌ها می‌تواند در ارتقاء اطلاعات علمی مرتبط با اثرات روزه‌داری ماه رمضان گامی مؤثر باشد و زمینه‌ساز انجام مطالعات دقیق و کنترل شده در آینده گردد.

مواد و روش کار

مطالب موردنظر از اینترنت از طریق واژه‌های رمضان، روزه داری اسلامی، روزه داری ماه رمضان، گرسنگی به همراه واژه‌های خواب، کرونوتایپ، فاصله زمانی به خواب رفتن، خواب عمیق، امواج مغزی، سلامتی روانی، رفتار، افسردگی، عملکرد سایکوموتور، اختلال دوقطبی، مانیا، استرس، اضطراب و تصادف در پایگاه PubMed، (Scientific Information Database) SID و برخی مقالات منطقه‌ای جستجو و ۱۰۳ مقاله مرتبط از سال ۱۹۷۲ تا ۲۰۱۰ جمع‌آوری شد.

جدول (۱) نتایج مطالعات اثرات روزه‌داری بر کمیت و کیفیت خواب و سطح هوشیاری روزانه

نتایج مطالعه	نویسنده و سال
مدت زمان خواب	
تأخیر در چرخه خواب و بیداری، عدم تغییر کل مدت زمان خواب، خواب روزانه و شبانه	باهامان و همکاران (۲۰۰۵) (۱)
عدم تغییر کل مدت زمان خواب، کاهش مدت زمان خواب شبانه، افزایش خواب نیم روز	مارگولیس و همکاران (۲۰۰۴) (۷)
عدم تغییر کل مدت زمان خواب، کاهش مدت زمان خواب شبانه	مکل و همکاران (۲۰۰۸) (۲۱)
عدم تغییر کل مدت زمان خواب و خواب شبانه	باهامان و همکاران (۲۰۰۳) (۸)
تأخیر در چرخه خواب و بیداری، کاهش مدت زمان خواب شبانه، افزایش خواب نیم‌روز	تودی و همکاران (۱۹۹۹) (۶)
تأخیر در چرخه خواب و بیداری، افزایش کل مدت زمان خواب شبانه روز و خواب نیم‌روز	باهامان و همکاران (۲۰۱۰) (۲۲)
عدم تغییر کل مدت زمان خواب، کاهش فاصله زمانی به خواب رفتن	باهامان و همکاران (۲۰۰۴) (۲۳)
کاهش مدت زمان خواب شبانه، افزایش فاصله زمانی به خواب رفتن	راکی و همکاران (۲۰۰۱) (۲)
کاهش مدت زمان خواب شبانه	راکی و همکاران (۲۰۰۴) (۲۴)
کاهش مدت زمان خواب شبانه	راکی و همکاران (۲۰۰۰) (۲۵)
کاهش مدت زمان خواب شبانه	چنونئی و همکاران (۲۰۰۹) (۲۶)
کیفیت خواب	
عدم تغییر کیفیت خواب	لیبر و همکاران (۲۰۰۸) (۲۷)
کاهش کیفیت خواب	زیرگونی و همکاران (۲۰۰۸) (۲۸)
کاهش کیفیت خواب	لاراکوئی و همکاران (۲۰۰۱) (۲۹)
عدم تغییر خواب NREM، کاهش خواب REM	باهامان و همکاران (۲۰۰۴) (۲۳)
افزایش خواب سبک و کاهش خواب عمیق، کاهش خواب REM	راکی و همکاران (۲۰۰۱) (۲)
خواب آلودگی و هوشیاری روزانه	
کاهش هوشیاری روزانه	مکل و همکاران (۲۰۰۸) (۲۱)
کاهش هوشیاری روزانه	راکی و همکاران (۲۰۰۴) (۲۴)
کاهش هوشیاری روزانه	راکی و همکاران (۲۰۰۰) (۲۵)
افزایش خواب آلودگی روزانه	تودی و همکاران (۱۹۹۹) (۶)
افزایش خواب آلودگی روزانه	باهامان و همکاران (۲۰۰۳) (۸)
افزایش خواب آلودگی و کاهش هوشیاری روزانه	دووتو و همکاران (۱۹۹۹) (۳۰)
افزایش خواب آلودگی روزانه	راکی و همکاران (۲۰۰۳) (۳۱)
کاهش حافظه و عملکرد کاری دانشجویان	علی و همکاران (۱۹۸۹) (۳۲)
کاهش حافظه و عملکرد کاری دانشجویان	انیگرو و همکاران (۲۰۰۱) (۳۳)
عدم افزایش خواب آلودگی روزانه	باهامان و همکاران (۲۰۰۵) (۱)
عدم افزایش خواب آلودگی روزانه	باهامان و همکاران (۲۰۰۴) (۲۳)
عدم افزایش خواب آلودگی روزانه	مارگولیس و همکاران (۲۰۰۴) (۷)

¹ Non-REM

خواب آلودگی و هوشیاری روزانه

زمان خواب شبانه با تغییرات نامطلوب خلق^۳ مشابه افراد افسرده ارتباط دارد (۳۵ و ۳۶). نتایج مطالعات اثرات روزه‌داری بر سلامتی روانی افراد در جدول ۲ خلاصه شده است.

همان‌طور که در جدول ۱ آمده است، نتایج اکثر مطالعات روزه‌داری، افزایش خواب آلودگی و کاهش هوشیاری در طی روز را نشان داده‌اند.

اثرات گرسنگی و روزه‌داری بر خلق

برخی مطالعات نشان داده‌اند که تأخیر ناگهانی در

³ Mood

جدول ۲) اثرات روزه‌داری بر سلامتی روانی

نویسنده و سال	نتایج
راکی و همکاران (۲۰۰۰) (۲۵)	افزایش تحریک پذیری و بدخلقی
چنونی و همکاران (۲۰۰۹) (۲۶)	افزایش بدخلقی
کدروی و همکاران (۲۰۰۰) (۳۷)	افزایش بدخلقی
عفیعی و همکاران (۱۹۹۷) (۳۸)	افزایش تحریک پذیری
مقدم نیا و همکاران (۲۰۰۴) (۳۹)	افزایش اضطراب دانشجویان
فینچ و همکاران (۱۹۹۸) (۴۰)	افزایش بدخلقی در مردان
عزیز و همکاران (۲۰۱۰) (۴۱)	فقدان تأثیر بر خلق
دردکه و همکاران (۱۹۹۲) (۴۲)	کاهش میزان خودکشی
توکلی و همکاران (۲۰۰۸) (۴۳)	کاهش عصبانیت در زنان مبتلا به کولیت اولسراتیو
صادقی و همکاران (۲۰۰۵) (۴۴)	کاهش اضطراب و افسردگی
شنکس و همکاران (۱۹۹۴) (۴۵)	افزایش تصادفات رانندگی
بنر و همکاران (۱۹۹۲) (۴۶)	افزایش تصادفات رانندگی
لانگفورد و همکاران (۱۹۹۴) (۴۷)	افزایش تصادفات رانندگی

آمار جرم و تصادفات رانندگی در ماه رمضان

کاهش هوشیاری و بدخلقی طی روزه‌داری از عوامل خطر تصادفات رانندگی در ماه رمضان محسوب می‌گردد. در این راستا به‌منظور جلوگیری از وقوع حوادث رانندگی و افزایش امنیت حرفه‌ای در طول ماه رمضان اتخاذ تمهیدات خاص ضروری به‌نظر می‌رسد. چنین تمهیداتی تنها در صورت سازگار نمودن شرایط کاری با روزه‌داری، به‌ویژه در افرادی که شغل آن‌ها نیازمند هوشیاری فراوان است، قابل دسترسی خواهد بود (۲۴).

اثرات روزه‌داری بر اختلال دوقطبی (Bipolar Disorders)

گرسنگی با افزایش مسمومیت لیتیوم ارتباط دارد (۴۸). سطح سرمی لیتیوم در ماه رمضان افزایش می‌یابد اما این افزایش چندان قابل ملاحظه نیست (۴۹ و ۵۰). در مطالعه‌ای، روزه‌داری ماه رمضان در ۴۵ درصد بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی که قبل از ماه رمضان در وضعیت تثبیت شده‌ای بودند، منجر به عود بیماری شد

که ۷۰ درصد موارد عود بیماری در دومین هفته و بقیه در پایان ماه رمضان دیده شد. با این حال، عود بیماری با غلظت پلاسمايي لیتیوم ارتباطی نداشت و بیشتر موارد آن به‌صورت اختلال مانیک^۴ بود. در بیمارانی که علائم بیماری تشدید نشد، علائم بی‌خوابی و عصبانیت در هفته دوم و سوم ماه رمضان دیده شد. عوارض جانبی لیتیوم به‌خصوص خشکی دهان به همراه تشنگی و لرزش نیز در ماه رمضان افزایش یافت (۴۹).

با این حال، در مطالعه‌ای دیگر وضعیت روانی و خلق افراد مبتلا به اختلال دوقطبی تغییری نیافت و در هیچ‌کدام از بیماران تشدید علائم بیماری دیده نشد (۵۰). به‌جز بی‌قراری که از عوارض جانبی لیتیوم است و در ماه رمضان افزایش می‌یابد، سایر عوارض جانبی مرتبط با لیتیوم در سه دوره زمانی قبل، حین و پس از ماه رمضان اختلاف معنی‌داری نشان نداده است (۵۰). نکته قابل توجه این‌که امتیاز HDRS^۵ و YMRS^۶ در مقایسه با قبل از ماه رمضان کاهش یافته است. این تغییر ممکن است منعکس‌کننده اثرات فیزیکی مرتبط با گرسنگی بر علائم سوماتیک اختلال خلق باشد (۵۰).

تغییر چرخه خواب و بیداری در ماه رمضان ممکن است یکی از عوامل تشدید کننده علائم اختلال مانیک باشد. چنانچه در مطالعه‌ای عود بیماری با سطح سرمی لیتیوم ارتباطی نداشت (۴۹). با توجه به ناهماهنگ بودن نتایج مطالعات، براساس اطلاعات اندک موجود توصیه بیماران مبتلا به اختلال دوقطبی در مورد روزه‌داری دشوار است. در عمل بیمارانی که وضعیت ثابتی ندارند و یا مستعد عود بیماری هستند، از

⁴ Manic

⁵ Hamilton Depression Rating Scale

⁶ Young Mania Rating Scale

به خواب رفتن با تأخیر همراه می‌شود. مطالعات تأخیر در به خواب رفتن شبانه و کاهش مدت زمان خواب عمیق را در ماه رمضان نشان داده‌اند.

تغییر زمان صرف وعده‌های غذایی در ماه رمضان می‌تواند خواب افراد را تحت تأثیر قرار دهد. افراد روزه‌دار باید به منظور صرف وعده سحری قبل از اذان صبح از خواب بیدار شوند و غذا بخورند. این امر باعث می‌شود چرخه خواب در ماه رمضان مانند روزهای معمول سال نباشد. به عبارت دیگر خواب به صورت مداوم نباشد. اغلب ارتباطات معنوی و روحانی افراد در ایام ماه مبارک رمضان قوی‌تر از قبل می‌شود و ساعات بیشتری از شبانه‌روز به خصوص در طول شب صرف راز و نیاز و مناجات با خداوند می‌گردد. به همین علت ممکن است مدت زمان خواب نیم‌روز به منظور جبران کمبود خواب شبانه افزایش یابد. همچنین، بیشتر مسلمانان پس از صرف وعده سحری، دوباره می‌خوابند و ممکن است دیرتر از ایام دیگر سال از خواب بیدار شوند. زمان شروع کار و مدارس در ماه رمضان در برخی کشورهای اسلامی با تأخیر همراه است. مثلاً، ساعات کاری به جای ساعات ۷-۸ صبح به ساعات ۹-۱۰ تغییر می‌یابد. این تغییر می‌تواند الگوی خواب را تحت تأثیر قرار دهد.

نقش دریافت وعده غذایی بر الگوی خواب و بیداری در ماه رمضان

به طور کلی، افزایش فاصله زمانی به خواب رفتن در ماه رمضان نیز مشابه نتایجی است که بیان می‌کند مصرف دیر هنگام وعده غذایی، منجر به سبک شدن خواب می‌شود (۵۷). در مجموع، این مسأله که تأثیر روزه‌داری ماه رمضان در مورد فاصله زمانی به خواب رفتن چگونه است، بسته به عادات تغذیه‌ای در ماه

روزه‌داری معاف می‌شوند (۵۰). به بیماران نیز که قصد روزه‌داری دارند، باید توصیه شود که در ماه رمضان تغییر زیادی در چرخه خواب و بیداری خود ایجاد نکنند. همچنین، سطح طبیعی سرمی مایعات و الکترولیت‌ها باید حفظ شود و توصیه‌های لازم در مورد زمان مصرف دارو داده شود (۵۰).

اثر روزه‌داری بر عملکرد جنسی

گرسنگی و محدودیت دریافت غذا همچنان که محور تولید مثل - غدد درون ریز را تحت تأثیر قرار می‌دهد، پذیرش جنسی را نیز مهار می‌کند. این مهار پذیرش جنسی^۷ با کاهش ERIR^۸ در برخی مناطق هیپوتالاموس که نقش اساسی در رفتارهای جنسی دارند، ارتباط دارد (۵۱). اگرچه روزه‌داری ماه رمضان با گرسنگی تفاوت زیادی دارد، در مطالعه‌ای که عملکرد جنسی افراد در ماه رمضان مورد ارزیابی قرار گرفته است نیز کیفیت و تکرر مقاربت جنسی در ماه رمضان کاهش و اختلال عملکرد جنسی افزایش یافته است (۵۲). البته مطالعات کنترل شده بیشتری باید در این زمینه انجام شود تا اثرات روزه‌داری ماه رمضان بر عملکرد و رفتار جنسی مشخص شود.

بحث

روزه‌داری و تغییر سیکل خواب و بیداری

به طور طبیعی شروع خواب با کاهش سریع دمای مرکزی بدن همراه است و حداکثر این کاهش ۶۰ دقیقه قبل از شروع خواب اتفاق می‌افتد (۵۳). زمانی که دمای بدن توسط عوامل تغذیه‌ای مانند غذای ادویه‌دار (۵۴)، مواجهه با نور روشن قبل از خواب (۵۵) و ورزش (۵۶) هنگام شب افزایش می‌یابد،

⁷ Sexual Receptivity

⁸ Estrogen Receptor-alpha Immunoreactivity

غلظت آن در ساعت ۲۴ و ۱۶ پایین‌تر از قبل از ماه رمضان بوده است (۲۳). کاهش شب‌ ترشح ملاتونین ممکن است به دلیل افزایش مواجهه با نور مصنوعی در ماه رمضان باشد (۵۹ و ۶۰). ملاتونین با کاهش دمای بدن منجر به القاء خواب‌آلودگی می‌شود. دمای بدن در هنگام شب همگام با ترشح ملاتونین کاهش می‌یابد و دوباره هنگام صبح زمانی که ترشح ملاتونین مهار می‌شود، افزایش می‌یابد (۳۱). تغییر الگوی شبانه‌روزی دمای بدن در ماه رمضان نیز می‌تواند ناشی از تغییر الگوی ترشح این هورمون باشد.

روزه‌داری و کیفیت خواب

مدت زمان خواب REM به‌طور معکوس با درجه حرارت مرکزی بدن ارتباط دارد (۶۱ و ۶۲) و هیپرترمی شبانه، خواب REM را کاهش می‌دهد (۶۳ و ۶۴). کاهش خواب با امواج آهسته در ماه رمضان می‌تواند با مصرف غذای پرکربوهیدرات قبل از خواب ارتباط داشته باشد (۶۵). عوامل دیگری نیز مانند کورتیزول و انسولین ممکن است منجر به کاهش خواب REM شوند (۶۶ و ۶۷). افزایش شبانه کورتیزول (۶۸) و انسولین (۶۹ و ۷۰) در ماه رمضان پس از دریافت وعده غذایی در این امر نقش دارند. خواب REM در شرایط استرس نیز تغییر می‌یابد (۷۱). همچنین، خواب REM همواره همراه با کاهش فعالیت آدرنوکورتیکال رخ می‌دهد (۷۲). بنابراین، به‌طور کلی می‌توان گفت سهم خواب عمیق و خواب REM در ماه رمضان کاهش می‌یابد. کاهش مدت‌زمان خواب عمیق می‌تواند ناشی از کاهش کل زمان خواب و فرایندهای القاء شده توسط استرس نیز باشد. این استرس در ماه رمضان توسط گرسنگی و محدودیت دریافت مایعات ایجاد می‌شود. وجود استرس در طول روز، کاهش خواب با امواج

رمضان و عوامل دیگر متفاوت است. هر چه فاصله زمانی آخرین وعده غذایی و یا میان وعده با زمان خواب کوتاه‌تر باشد، به‌خواب رفتن فرد را با مشکل مواجه می‌سازد. زیرا غذا خوردن دمای بدن را افزایش می‌دهد و افزایش دمای بدن از خواب آرام جلوگیری می‌کند. بنابراین، باید سعی شود تا فاصله زمانی مناسب بین غذا خوردن و خوابیدن رعایت شود. غذاها و نوشیدنی‌های محرک مانند ادویه‌ها، چای، قهوه و نوشابه نیز همین اثر را دارند و مانع به‌خواب رفتن فرد می‌شوند. پس شخص روزه‌دار باید دقت کند که به‌منظور پیشگیری از اختلالات خواب و کاهش کیفیت خواب، رژیم غذایی مناسبی داشته باشد.

نقش مواجهه با نور بر الگوی خواب و بیداری در ماه رمضان

سلول‌های سوپراکیاسماتیک^۹ در هیپوتالاموس به‌عنوان ساعت بدن عمل می‌کنند. این مجموعه سلولی از طریق اعصاب خاصی با چشم در ارتباط است و از غده پینه‌آل^{۱۰} نیز پیام هورمونی دریافت می‌کند. این مسیرها ابزاری در جهت پاسخ به‌حضور و یا عدم حضور نور (روز و شب) می‌باشند. غده پینه‌آل در ساعات تاریکی هورمون ملاتونین ترشح می‌کند. ترشح ملاتونین توسط نور طبیعی و مصنوعی مهار می‌شود. بنابراین، پروفایل ملاتونین شاخص قوی فاز ریتم‌های شبانه‌روزی است (۵۸).

در حالت عادی از ساعت ۸ تا ۲۰، سطح سرمی ملاتونین پایین است و در ساعت ۲۰ افزایش ناگهانی دارد که در ساعت ۲۴ به‌حالت کفه می‌رسد (۵۹). تأخیر اندکی در پیک شبانه و شیب کم غلظت سرمی ملاتونین در ماه رمضان دیده شده است (۸). همچنین،

^۹ Suprachiasmatic

^{۱۰} Pineal

آهسته را تحریک می‌کند (۷۱).

از آنجا که کیفیت خواب افراد در ماه رمضان تا حدودی کاهش می‌یابد، این امر باعث می‌شود که هوشیاری روزانه کاهش یابد. معمولاً خواب‌آلودگی در ساعات ۱۰-۱۲ صبح اتفاق می‌افتد. معمولاً کارایی مغزی دانش‌آموزان و دانشجویان کاهش می‌یابد. در عوض میزان هوشیاری در ساعات پایانی روز به‌عنوان مثال ساعت ۱۱ شب افزایش می‌یابد.

روزه‌داری و سلامتی روانی

مطالعات نشان داده‌اند که کاهش متوسط انرژی دریافتی با افزایش هوشیاری و ارتقاء خلق همراه است (۷۳). کاهش انرژی دریافتی به‌عنوان یک استرس محور هیپوتالاموس، هیپوفیز، آدرنال را تحریک می‌کند (۷۴) و با افزایش دسترسی مغز به سروتونین، اویپوئیدها و کاناپینوئیدهای درون‌زا^{۱۱} ارتباط دارد.

فعال شدن نورواندوکرین ناشی از گرسنگی و پاسخ خفیف سلولی به استرس گرسنگی با افزایش تولید فاکتورهای نوروتروفیک^{۱۲} به ارتقاء خلق ناشی از گرسنگی کمک می‌کند (۷۳).

با وجود این که اثرات گرسنگی بر سلامتی روان و مکانیسم‌های مؤثر بر آن شناخته شده است، نتایج این مطالعات را نمی‌توان به روزه‌داری ماه رمضان تعمیم داد. چرا که روزه‌داری ماه رمضان مترادف با گرسنگی یا محدودیت کالری دریافتی نیست و انرژی دریافتی در این ماه ممکن است افزایش (۷۵ و ۷۶)، کاهش

(۷۷ و ۷۸) و یا تغییر نیابد (۷۹ و ۸۰). همچنین، روزه‌داری ماه رمضان با برخی تغییرات شیوه زندگی (۷۵ و ۸۱)، مدت زمان خواب و کیفیت آن (۲) و تغییرات شبانه‌روزی مکانیسم‌های داخل بدن (۵۹ و ۸۲) همراه است که هر یک از این عوامل می‌توانند اثرات متفاوتی بر سلامتی روان و سطح خلق افراد داشته باشند.

گاهی در ماه رمضان، افزایش تحریک‌پذیری و بدخلقی (به‌خصوص در افراد سیگاری و مصرف‌کنندگان کافئین) دیده می‌شود که بخشی از این تغییرات ناشی از تغییرات شیوه زندگی افراد و شامل موارد زیر است (۲، ۶، ۳۷، ۵۹، ۷۷ و ۸۳).

- محدودیت خواب

- محدودیت مصرف تنباکو

- محدودیت نوشیدن چای و قهوه

- محدودیت دریافت انرژی

- محدودیت مصرف مایعات

- سردردهای ماه رمضان نیز ممکن است سبب بدخلق شدن افراد شود.

با رعایت برخی نکات در ارتباط با عوامل فوق، می‌توان اثرات سوء این تغییرات را بر سلامتی روان کاهش داد. به‌عنوان مثال، توصیه می‌شود به‌جای کاهش ناگهانی مصرف چای و قهوه در ماه رمضان، مقدار مصرف این مواد، قبل از ماه رمضان به‌تدریج کاهش یابد. این کار باعث می‌شود بدن به کاهش دریافت آنها عادت کند. در ارتباط با اثرات محدودیت مصرف مایعات بر خلق و خو در طول روزه‌داری ماه

¹¹ Endocannabinoids

¹² Neurotrophic

طول روز می‌شود. عوامل گوناگونی از جمله الگوی رژیم غذایی، تغییرات هورمونی و استرس می‌توانند کمیت و کیفیت خواب را در ماه رمضان تغییر دهند. به‌منظور کاهش اختلالات خواب ناشی از تغییر شیوه زندگی در ماه رمضان رعایت موارد زیر توصیه می‌شود:

- ۱- کاهش مصرف غذاهای ادویه‌دار، فلفل و نوشیدنی‌های محرک مثل قهوه در وعده قبل از خواب.
- ۲- افزایش فاصله زمانی بین آخرین وعده غذایی و خواب.

- ۳- سعی در خوابیدن در یک ساعت معین در شب‌های ماه رمضان (مثلاً هر شب ساعت ۱۰ بخوابید).

همچنین به‌منظور حفظ و ارتقاء سلامتی روانی در این ایام توصیه می‌شود به‌جای کاهش ناگهانی مصرف سیگار، چای و قهوه در ماه رمضان، مقدار مصرف این مواد، قبل از ماه رمضان به‌تدریج کاهش یابد. این کار باعث می‌شود بدن به کاهش دریافت آنها عادت کند. در ارتباط با اثرات محدودیت مصرف مایعات بر خلق‌وخو در طول روزه‌داری ماه رمضان، توصیه می‌شود که آب و مایعات کافی در فاصله افطار تا سحر مصرف شود. به‌منظور پیشگیری از کاهش قند خون و استرس ناشی از آن در طول روز، توصیه می‌شود وعده سحری به هیچ‌وجه حذف نشود.

رمضان، توصیه می‌شود که آب و مایعات کافی در فاصله افطار تا سحر مصرف شود.

اگرچه در برخی مطالعات، افزایش تحریک‌پذیری و بدخلقی در ماه رمضان دیده شده است، در سایر مطالعات روزه‌داری ماه رمضان نه تنها اثر سوئی بر خلق افراد نداشته است، بلکه میزان عصبانیت و خودکشی را نیز کاهش داده است. به این صورت که باعث کاهش اضطراب، بی‌خوابی و افسردگی شده است. برعکس، اضطراب، بی‌خوابی و افسردگی در کسانی که در ماه رمضان اصلاً روزه نمی‌گیرند، افزایش می‌یابد. بنابراین، انجام اعمال مذهبی نظیر نماز، روزه و سایر عبادات اسلامی، با متوجه کردن افراد به‌سوی خداوند باعث ایجاد نوعی آرامش روحی و روانی در انسان می‌شود که می‌تواند در خودسازی، مقابله با اضطراب و در نتیجه کاهش اختلالات روانی مؤثر باشد و سلامت روانی فرد را بهبود بخشد (۸۴). درحالی‌که این شاخص‌ها در کسانی که در ماه رمضان اصلاً روزه نمی‌گیرند، افزایش می‌یابند (۴۴).

نتیجه‌گیری

روزه‌داری ماه رمضان منجر به تأخیر در چرخه خواب و بیداری، کاهش خواب عمیق و کاهش هوشیاری در

References:

1. BaHammam A. Assessment of sleep patterns, daytime sleepiness, and chronotype during Ramadan in fasting and nonfasting individuals. *Saudi Med J* 2005; 26: 616-22.
2. Roky R, Chapotot F, Hakkou F, et al. Sleep during Ramadan intermittent fasting. *J Sleep Res* 2001; 10: 319-27.
3. Phillips ML. Circadian rhythms: Of owls, larks and alarm clocks. *Nature* 2009; 458: 142-4.
4. Ohayon MM, Reynolds CF 3rd. Epidemiological and clinical relevance of insomnia diagnosis algorithms according to the DSM-IV and the International Classification of Sleep Disorders (ICSD). *Sleep Med* 2009; 10: 952-60.

5. Buysse DJ, Young T, Edinger JD, et al. Clinicians' use of the International Classification of Sleep Disorders: results of a national survey. *Sleep* 2003; 26: 48-51.
6. Taoudi Benchekroun M, Roky R, Toufiq J, et al. Epidemiological study: chronotype and daytime sleepiness before and during Ramadan. *Therapie* 1999; 54: 567-72.
7. Margolis SA, Reed RL. Effect of religious practices of Ramadan on sleep and perceived sleepiness of medical students. *Teach Learn Med* 2004; 16: 145-9.
8. BaHammam A. Sleep pattern daytime sleepiness and eating habits during the month of Ramadan. *Sleep Hypnosis* 2003; 5: 165-74.
9. Ross SE, Niebling BC, Heckert TM. Sources of stress among college students. *Coll Student J* 1999; 33: 312-7.
10. McFadden SH. Religion and well being in aging person society. *J Soc Issues* 1995; 51: 161-75.
11. Ventis LW. The relationships between religion and mental health. *J Soc Issues* 1995; 51: 33-48.
12. Spilka B, Hood RW, Hunsberger B, et al, editors. *The psychology of religion: An empirical approach*. 3rd ed. New York: Guilford Press; 2003.
13. Roshaninezhad M. Religious believe and mental health. *Iran J Nurs Mid* 2000; 13: 29-35.
14. Argyle M. *Psychology and religion: An introduction*. 1st ed. London: Routledge; 2000.
15. Shahabi R, Nosrat Abadi M. The impact of religion in preventing adolescent attitudes toward opium. *Proceedings of the second Congress of Religion Impact on Mental Health*. 2007 Apr. 21-2, Tehran, Iran. Tehran: Aftab Gerafic, 2007.
16. Seraji P. The effect of religion attitudes on teachers job stresses in Arak. *Proceedings of the second Congress of Religion Impact on Mental Health*. 2007 Apr. 21-2, Tehran, Iran. Tehran: Aftab Gerafic, 2007.
17. Pasha G, Davoodi N. Relationship between religious orientations, anxiety and self-concept in students. *Proceedings of the second Congress of Religion Impact on Mental Health*. 2007 Apr. 21-2, Tehran, Iran. Tehran: Aftab Gerafic, 2007.
18. Zare M, Amiri A, Bakhtiari A. The relationship between religious orientation (internal and external) with students' mental health. *Proceedings of the second Congress of Religion Impact on Mental Health*. 2007 Apr. 21-2, Tehran, Iran. Tehran: Aftab Gerafic, 2007.
19. Shahidi Sh, Shirafkan S, editors. *Psychotherapy and Spirituality*. 3rd ed. Tehran: Growth press; 2008: p. 20-35.
20. Koenig HG, George LK, Siegler IC. The use of religion and other emotion-regulating coping strategies among older adults. *Gerontologist* 1988; 28: 303-10.
21. Meckel Y, Ismaeel A, Eliakim A. The effect of the Ramadan fast on physical performance and dietary habits in adolescent soccer players. *Eur J Appl Physiol* 2008; 102: 651-7.
22. BaHammam A, Alrajeh M, Albabtain M, et al. Circadian pattern of sleep, energy expenditure, and body temperature of young healthy men during the intermittent fasting of Ramadan. *Appetite* 2010; 54: 426-9.
23. BaHammam A. Effect of fasting during Ramadan on sleep architecture, daytime sleepiness and sleep pattern. *Sleep Biol Rhythm* 2004; 2: 135-43.
24. Roky R, Houti I, Moussamih S, et al. Physiological and chronobiological changes during Ramadan intermittent fasting. *Ann Nutr Metab* 2004; 48: 296-303.
25. Roky R, Iraki L, HajKhelifa R, et al. Daytime alertness, mood, psychomotor performances, and oral temperature during Ramadan intermittent fasting. *Ann Nutr Metab* 2000; 44: 101-7.
26. Chennaoui M, Desgorces F, Drogou C, et al. Effects of Ramadan fasting on physical performance and metabolic, hormonal, and inflammatory parameters in middle-distance runners. *Appl Physiol Nutr Metab* 2009; 34: 587-94.
27. Leiper JB, Junge A, Maughan RJ, et al. Alteration of subjective feelings in football players undertaking their usual training and match schedule during the Ramadan fast. *J Sports Sci* 2008; 26: S55-69.
28. Zerguini Y, Dvorak J, Maughan RJ, et al. Influence of Ramadan fasting on physiological and performance variables in football players: summary of the F-MARC 2006 Ramadan fasting study. *J Sports Sci* 2008; 26: S3-6.
29. Laraqui CH, Tripodi D, Laraqui O, et al. The effects of fasting and of the quality of sleep on work during the month of Ramadan. *Arch Mal Prof Med Travail* 2001; 662: A115-A20.
30. Devoto A, Lucidi F, Violani C, et al. Effects of different sleep reductions on daytime sleepiness. *Sleep* 1999; 22: 336-43.

31. Roky R, Chapotot F, Benchekroun MT, et al. Daytime sleepiness during Ramadan intermittent fasting: polysomnographic and quantitative waking EEG study. *J Sleep Res* 2003; 12: 95-101.
32. Ali MR, Amir T. Effects of fasting on visual flicker fusion. *Percept Mot Skills* 1989; 69: 627-31.
33. Ennigrou S, Zenaïdi M, Ben Slama F, et al. Ramadan and customs of life: investigation with 84 adult residents in the district of Tunis. *Tunis Med* 2001; 79: 508-14.
34. Cajochen C, Dijk DJ. Electroencephalographic activity during wakefulness, rapid eye movement and non-rapid eye movement sleep in humans: comparison of their circadian and homeostatic modulation. *Sleep Biol Rhythm* 2003; 2: 85-95.
35. Totterdell P, Reynolds S, Parkinson B, et al. Associations of sleep with everyday mood, minor symptoms and social interaction experience. *Sleep* 1994; 17: 466-75.
36. David MM, MacLean AW, Knowles JB, et al. Rapid eye movement latency and mood following a delay of bedtime in healthy subjects: do the effects mimic changes in depressive illness?. *Acta Psychiatr Scand* 1991; 84: 33-9.
37. Kadri N, Tilane A, El Batal M, et al. Irritability during the month of Ramadan. *Psychosom Med* 2000; 62: 280-5.
38. Afifi ZE. Daily practices, study performance and health during the Ramadan fast. *J R Soc Health* 1997; 117: 231-5.
39. Moghadamnia MT, Maghsoudi SH. The effect of Ramadan fasting on anxiety. *J Gilan Uni Med Sci* 2004; 13: 54-60.
40. Finch GM, Day JE, Razak A, et al. Appetite changes under free-living conditions during Ramadan fasting. *Appetite* 1998; 31: 159-70.
41. Aziz AR, Wahid MF, Png W, et al. Effects of Ramadan fasting on 60 min of endurance running performance in moderately trained men. *Br J Sports Med* 2010; 44: 516-21.
42. Daradkeh TK. Parasuicide during Ramadan in Jordan. *Acta Psychiatr Scand* 1992; 86: 253-4.
43. Tavakkoli H, Haghani S, Emami MH, et al. Ramadan fasting and inflammatory bowel disease. *Indian J Gastroenterol* 2008; 27: 239-41.
44. Sadeghi M. The effect of Ramadan fasting on mental health. *J Psychol* 2005; 9: 292-309.
45. Shanks NJ, Ansari M, Al-Kalai D. Road traffic accident in Saudi Arabia. *Public Health* 1994; 108: 27-34.
46. Bener A, Absood GH, Achan NV, et al. Road traffic injuries in Al-Ain City, United Arab Emirates. *J R Soc Health* 1992; 112: 273-6.
47. Langford EJ, Ishaque MA, Fothergill J, et al. The effect of the fast of Ramadan on accident and emergency attendances. *J R Soc Med* 1994; 87: 517-8.
48. Daisley H, Barton EN, Williams CT. Fatal lithium toxicity during a religious fast. *South Med J* 1990; 83: 364.
49. Kadri N, Mouchtaq N, Hakkou F, et al. Relapses in bipolar patients: changes in social rhythm?. *Int J Neuropsychopharmacol* 2000; 3: 45-9.
50. Farooq S, Nazar Z, Akhter J, et al. Effect of fasting during Ramadan on serum lithium level and mental state in bipolar affective disorder. *Int Clin Psychopharmacol* 2010; 25: 323-7.
51. Jones JE, Wade GN. Acute fasting decreases sexual receptivity and neural estrogen receptor-alpha in female rats. *Physiol Behav* 2002; 77: 19-25.
52. Kadri N, Berrada S, Alami KHM, et al. Mental health of Moroccan women, a sexual perspective. *J Affect Disord* 2007; 102: 199-207.
53. Murphy PJ, Campbell SS. Nighttime drop in body temperature: a physiological trigger for sleep onset?. *Sleep* 1997; 20: 505-11.
54. Edwards SJ, Montgomery IM, Colquhoun EQ, et al. Spicy meal disturbs sleep: an effect of thermoregulation?. *Int J Psychophysiol* 1992; 13: 97-100.
55. Dijk DJ, Cajochen C, Borbely AA. Effect of a single 3-hour exposure to bright light on core body temperature and sleep in humans. *Neurosci Lett* 1991; 121: 59-62.
56. Mizuno K, Asano K, Okamoto K. Effect of night exercise on the following partially deprived sleep. *Psychiatry Clin Neurosci* 1998; 52: 137-8.
57. Smith A, Maben A, Brockman P. Effects of evening meals and caffeine on cognitive performance, mood and cardiovascular functioning. *Appetite* 1994; 22: 57-65.
58. Takahashi K, Ohi K, Shimoda K, et al. Postnatal maternal entrainment of circadian rhythms. In: Reppert SM, editor, *Development of circadian rhythmicity and photoperiodism in mammals. Research in perinatal medicine*. 2nd ed. New York: Ithaca, Perinatology Press; 1989: p.67-82.

59. Bogdan A, Bouchareb B, Touitou Y. Ramadan fasting alters endocrine and neuroendocrine circadian patterns. Meal-time as a synchronizer in humans?. *Life Sci* 2001; 68: 1607-15.
60. BaHammam A. Comparison of nasal prong pressure and thermistor measurements for detecting respiratory events during sleep. *Respiration* 2004; 71: 385-90.
61. Dijk DJ, Czeisler CA. Contribution of the circadian pacemaker and the sleep homeostat to sleep propensity, sleep structure, electroencephalographic slow waves, and sleep spindle activity in humans. *J Neurosci* 1995; 15: 3526-38.
62. Jouvet M, Buda C, Debilly G, et al. Central temperature is the principal factor of regulation of paradoxical sleep in pontile cats. *C R Acad Sci III* 1988; 306: 69-73.
63. Libert JP, Di Nisi J, Fukuda H, et al. Effect of continuous heat exposure on sleep stages in humans. *Sleep* 1988; 11: 195-209.
64. Haskell EH, Palca JW, Walker JM, et al. Metabolism and thermoregulation during stages of sleep in humans exposed to heat and cold. *J Appl Physiol* 1981; 51: 948-54.
65. Porter JM, Horne JA. Bed-time food supplements and sleep: effects of different carbohydrate levels. *Electroencephalogr Clin Neurophysiol* 1981; 51: 426-33.
66. Born J, Spath-Schwalbe E, Schwachenhofer H, et al. Influences of corticotropin-releasing hormone, adrenocorticotropin, and cortisol on sleep in normal man. *J Clin Endocrinol Metab* 1989; 68: 904-11.
67. Sangiah S, Caldwell DF. Reduction of rapid eye movement (REM) sleep by glucose alone or glucose and insulin in rats. *Life Sci* 1988; 42: 1425-9.
68. al-Hadramy MS, Zawawi TH, Abdelwahab SM. Altered cortisol levels in relation to Ramadan. *Eur J Clin Nutr* 1988; 42: 359-62.
69. el Ati J, Beji C, Danguir J. Increased fat oxidation during Ramadan fasting in healthy women: an adaptative mechanism for body-weight maintenance. *Am J Clin Nutr* 1995; 62: 302-7.
70. Iraki L, Bogdan A, Hakkou F, et al. Ramadan diet restrictions modify the circadian time structure in humans. A study on plasma gastrin, insulin, glucose, and calcium and on gastric pH. *J Clin Endocrinol Metab* 1997; 82: 1261-73.
71. Buguet A, Cespuaglio R, Radomski MW. Sleep and stress in man: an approach through exercise and exposure to extreme environments. *Can J Physiol Pharmacol* 1998; 76: 553-61.
72. Follenius M, Brandenberger G, Bandesapt JJ, et al. Nocturnal cortisol release in relation to sleep structure. *Sleep* 1992; 15: 21-7.
73. Michalsen A. Prolonged fasting as a method of mood enhancement in chronic pain syndromes: a review of clinical evidence and mechanisms. *Curr Pain Headache Rep* 2010; 14: 80-7.
74. Schwartz MW, Seeley RJ. Seminars in medicine of the Beth Israel Deaconess Medical Center. Neuroendocrine responses to starvation and weight loss. *N Engl J Med* 1997; 336: 1802-11.
75. Lamri-Senhadji MY, El Kebir B, Belleville J, et al. Assessment of dietary consumption and time-course of changes in serum lipids and lipoproteins before, during and after Ramadan in young Algerian adults. *Singapore Med J* 2009; 50: 288-94.
76. Frost G, Pirani S. Meal frequency and nutritional intake during Ramadan: a pilot study. *Hum Nutr Appl Nutr* 1987; 41: 47-50.
77. Husain R, Duncan MT, Cheah SH, et al. Effects of fasting in Ramadan on tropical Asiatic Moslems. *Br J Nutr* 1987; 58: 41-8.
78. Adlouni A, Ghalim N, Benslimane A, et al. Fasting during Ramadan induces a marked increase in high-density lipoprotein cholesterol and decrease in low-density lipoprotein cholesterol. *Ann Nutr Metab* 1997; 41: 242-9.
79. Al-Hourani HM, Atoum MF. Body composition, nutrient intake and physical activity patterns in young women during Ramadan. *Singapore Med J* 2007; 48: 906-10.
80. Sweileh N, Schnitzler A, Hunter GR, et al. Body composition and energy metabolism in resting and exercising muslims during Ramadan fast. *J Sports Med Phys Fitness* 1992; 32: 156-63.
81. Waterhouse J, Buckley P, Edwards B, et al. Measurement of, and some reasons for, differences in eating habits between night and day workers. *Chronobiol Int* 2003; 20: 1075-92.
82. Haouari M, Haouari-Oukerro F, Sfaxi A, et al. How Ramadan fasting affects caloric consumption, body weight, and circadian evolution of cortisol serum levels in young, healthy male volunteers. *Horm Metab Res* 2008; 40: 575-7.
83. Awada A, al Jumah M. The first-of-Ramadan headache. *Headache* 1999; 39: 490-3.

84. Ghahremani M, Delshad Noghani A, Tvakolizadeh J. The effect of Ramadan fasting on mental health. *Ofoogh-e-Danesh* 2000; 6: 3-13.
85. Soltanian A, Bahreiny F, Namazi S, et al. Mental health of high school students and its effective factors in Bushehr Province. *Iran South Med J (ISMJ)* 2005; 7: 173-82.

*Original Article**Ramadan fasting, mental health and sleep-wake pattern**M. Khoshniat Nikoo¹, ZH. Shadman^{2*}, B. Larijani¹**¹Department of Endocrinology and Metabolism, Endocrinology and Metabolism Research center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, IRAN**²Department of Nutrition, Endocrinology and Metabolism Research center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, IRAN*

(Received 3 Feb, 2011 Accepted 1 May, 2011)

Abstract

Background: Life style Changes during Ramadan month could possibly affect sleep-related behaviors such as total daily sleep time, sleep and wake up time and brain waves. In addition, Spirituality and religiosity have a marvelous influence on mental health and effective solutions against stress are being religious and believe in God. This review discusses the results of all related studies about possible effects of Ramadan fasting on various aspects of sleep pattern and mental health.

Methods: Keywords such as ‘Ramadan’, ‘Ramadan Fasting’, ‘Islamic Fasting’, ‘Fasting in Ramadan’ and Fasting along Sleep, Chronotype, Sleep Latency, REM, NREM, Brain Wave, Psychology, Mental health, Religion, Mood, Depression, Social interaction, Depressive illness, Psychomotor performances, Bipolar disorders, Accident, Mania, Anxiety and Stress were searched via PubMed database, Scientific Information Datebas (SID) and also some local journals, hence, 103 related articles from 1972 until 2010 were studied.

Results: The results of studies about the effects of Ramadan fasting on sleep pattern is not similar and these differences could be due to cultural and life style discrepancy in several countries. Fasting during Ramadan could lead to delay in sleep-wake cycle, decrease in deep sleep and lack of awareness during the day.

Conclusion: There are various reasons such as dietary pattern, hormonal changes and also stress which could alter the quantity and quality of sleep during Ramadan. Also, according to the available information, there is a relationship between fasting and mental health.

Keywords: Ramadan fasting, sleep, mental, mood

*Address for correspondence: Department of Nutrition, Endocrinology and Metabolism Research center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, IRAN; E-mail: zhaleh_shadman@yahoo.com